

NOSY MALALA

VENNSKAPSPOSTEN FOR KIRKE OG MISJON PÅ MADAGASKAR OG NABOØYENE I DET INDISKE HAV

Det Norske
Misjonsselskap

Brobygger i ord og handling i Det Indiske Hav
i samarbeid med Den Gassisk Lutherske Kirke

Antananarivo, 17. april 2010 Nr. 6 Årgang 2

Aktuell kommentar

Krevende omstilling

Både Det Norske Misjonsselskap (NMS) og Den gassisk-lutherske kirke (FLM) står nå overfor krevende endringsprosesser. Utgangspunktet er nokså forskjellig. NMS rammes av en alvorlig tilbakegang i det tradisjonelle misjons- og foreningsarbeidet, mens FLM utfordres av en enorm framgang i medlemstall og aktivitetsnivå. I begge tilfeller er det behov for en omstillingsprosess, hvor organisasjonsstrukturer og beslutningsnivåer blir tilpasset en ny tid og endrede forhold.

I nær forståelse med Det Lutherske Verdensforbund og misjonspartnerne har ledelsen i FLM initiert en gjennomgang av kirkestrukturen. Selvom konstitusjonen i FLM er blitt revidert flere ganger, har organisasjonsstrukturen i kirken nesten vært uforandret siden 1950. I mellomtiden er kirkens medlemstall blitt mer enn tidoblet og antall synoder har økt fra seks til tre-og-tyve. En rekke nye arbeidsgreiner, prosjekter og institusjoner har også sett dagens lys i disse årene.

Det har vist seg relativt enkelt å dele opp synoder og å igangsette nye aktiviteter i takt med utviklingen, mens det har vært vanskelig å tilpasse kirkens demokratiske strukturer de endrede forhold. Mangel på delegering av ansvar og arbeidsoppgaver, har ført til at mye makt er blitt konsentrert hos noen få toppledere. Disse lederne bruker uforholdsmessig mye tid på komitémøter og forvaltningsspørsmål. Parallelt med dette har kirkerådet (KMSL) blitt et tungrodd organ med ca 120 medlemmer (mot ca 20 i 1950), hvor det er mye lammende korridorpolitikk. Situasjonen blir ikke bedre av at kirkepresidenten rapporterer til seg selv, ettersom han i følge konstitusjonen er øverste leder av kirkerådet såvel som ordstyrer for kirkens generalforsamling.

Oppbrudd har sine omkostninger. Forandringer er krevende. Derfor er det viktig med en åpen omstillingsprosess, hvor aktører på ulike nivåer i kirken blir involvert. Skal en lykkes med dette, må en ta tiden til hjelp og sikre god informasjonsflyt. NMS har jo ferske erfaringer på at en ikke bør forsere slike prosesser.

Arild M. Bakke
Representant for NMS

Redaktør : Representant Arild M. Bakke
Redaksjonssekretær : Misjonær Lilliann R. Våje
Det Norske Misjonsselskap
Madagaskar

9, Rue Rakotonirina Stanislas, Isoraka
B.P. 880 – 101 Antananarivo, Madagaskar
E -mail : nmsrep@blueline.mg
Tlf : (00 261 20) 22 220 40

Ny kinesisk kirke i Antananarivo

Kirkesenteret ble innviet med en flott og festlig gudstjeneste første påskedag. **Side 2**

Ambassadørbesøk

Ambassadør Dag Nissen skal åpne en workshop om inkludering 19. april.

Side 3

Nosy Malala betyr "Den kjære øya", eller "De kjære øvene".

Kirke - og misjonsnytt

Ny kinesisk kirke i hovedstaden

Foto: Anny Bakke. Gjester fra Danmission, amerikanske Melcam, FLM og Malaysia.

Kinesiske immigrantkirker i henholdsvis Malaysia og Singapore har de siste årene samarbeidet med Den gassisk-lutherske kirke (FLM). To misjonærpar har drevet utadrettet arbeid blant kinesere i Antananarivo og ca 100 personer er blitt medlemmer i den nyetablerte menigheten. På første påskedag ble et praktfullt kirkesenter med menighetssal, aktivitetsrom og bibliotek innviet på Behoririka. En delegasjon på 14 personer fra Malaysia, med biskop Thomas Tsen i spissen, var med på høytidsgudstjeneste og feiring. Kirkepresident Rakoto Endor Modeste takket for det gode samarbeidet og sa at kineserne gjerne må bruke FLM-kirker der det er ønskelig.

Kvinneleder til Norge

Leder for kvinnebevegelsen i FLM gjennom mange år, teolog Ralivao Helène, som ble intervjuet i forrige nummer av Nosy Malala, er invitert til Norge i mai. Hun skal bl. a. tale på høytidsgudstjenesten i Oslo Domkirke på første pinsedag.

Workshop på Antsirabe

19.-21. april blir det en workshop for ca 60 personer om strategier og metoder for inkludering av døve og blinde i gassiske grunnskoler. Samlinga blir arrangert av det grønne skoleprogrammet i FLM (ProVert), i nært

samarbeid med kirkens spesialskoler og skoledepartement. En rekke institusjoner og prosjekter i FLM vil være representert. Det er dessuten sendt invitasjoner til NMS, Døvekirken i Norge, Den Norske Ambassade, NORAD, Universitetet i Oslo, Kompetansesenteret på Huseby, UNICEF, Deaf Aid i Kenya og Undervisningsministeriet i Antananarivo. Ambassadør Dag Nissen vil åpne arrangementet på mandag den 19. april. På grunn av flystansen i Nord-Europa, kan dessverre ikke delegasjonen på seks personer fra døve- og blindemiljøet i Norge komme som planlagt.

Pilotprosjekt på Farimbona

De siste månedene har 11 døve og 4 blinde blitt inkludert i to klasser på barne- og ungdomsskolen Farimbona på Antsirabe. Etter endel startproblemer får en nå gode tilbakemeldinger på opplegget. Hørende klassekamerater har lært å kommunisere noe på døvespråket, og en har gjort interessante erfaringer når det gjelder organisering av klasserommet. Det blir sightseeing på Farimbona såvel som på spesialskolene på Antsirabe i forbindelse med det forannevnte seminaret.

Brødrene Mohammed i Ambatovinaky

Brødrene Mohammed Abdullah Akbareli og Mohammed Abdullah Tahereli, på ti og seks år, ble døpt i Ambatovinaky kirke søndag 11. april. Guttenes muslimske far gav sin godkjenning til dåpsforberedelsene og han var dessuten tilstede på dåpshandlingen i kirka. Familien har valgt å ikke forandre på guttenes navn, og Ambatovinaky har således fått to personer med navnet Mohammed Abdullah, som bærer med seg det kristne korsmerket fra dåpen.

Ambulanse til Andranomadio

Sykehuset i Stavanger har gitt en ambulanse til Andranomadio på Antsirabe. Ambulansen som bare har vært i drift noen få år, er nå satt skikkelig i stand. Kontaineren med ambulansen og endel forskjellig utstyr, forlater Stavanger med det aller første.

Arild M. Bakke

Folk i farta

- **Solfrid og Malvin Tomren** avsluttet sin tjeneste i mars.
- **Britt og Nils Romarheim** har hjemreisedato 24. april.
- **Turid og Ottar Rakoto Fjose** (med fire barn) har gått inn i en volontørtjeneste som leger på Andranomadio Sykehus. De har en formell tilknytning til NMS de 6 månedene de blir på Madagaskar.
- **Programleder Anne Karin Kristensen i NMS** er nå på besøk på Madagaskar. Hun skal delta på seminaret på Antsirabe om inkludering av døve og blinde. Videre skal hun være med på Annual Meeting med Ambassaden og en rundbordskonferanse om en eventuell omorganisering av FLM.

RAMBOLAMANANA Mamitiana Fanjanirina Victorienne

*Driver systua "Fanja Broderier"
i Antsirabe*

Født 2. november 1970
Gift med Solofonomenjanahary Jaofera Mignon
2 barn

Tekst og foto: Lilliann E. R. Våje

- Jeg takker Gud for alt han har ført meg gjennom. Det var en forberedelse til å ta meg av andre kvinner fra like trange kår som meg.

Det sier Fanja, 40-åringen som driver bedriften "Fanja Broderier" i Antsirabe. For drøyt 20 år siden forsørget hun sammen med moren 6 yngre søsken med ca. 30 kroner i måneden. Moren var blitt enke. Ved siden av fortsatt skolegang overtok Fanja farens lærerjobb med en månedslønn på 22 kroner. Dårlig økonomi gjorde at hun måtte gi slipp på drømmen om å bli lege.

I dag driver Fanja en broderibedrift med 30 ansatte. De fleste er talentfulle damer som sluttet tidlig på skolen på grunn av trang økonomi. Før de begynte å jobbe hos Fanja spiste mange av dem ett måltid om dagen. Fanjas kundekrets kommer fra både inn- og utland. I Norge er hun mest kjent for de hittil ca. 30 000 dåpsserviettene som er blitt sendt til mange menigheter gjennom Det Norske Misjonsselskap (NMS). Mange av hennes duker og gardiner har også funnet veien til norske hjem. Fanja er gift med daglig leder for evangeliseringsarbeidet i Den gassisk-lutherske kirke (FLM). Det betyr bl.a. besøk av prester og evangelister fra hele øya året rundt.

Da jeg kom til Fanja, satt noen damer og sydde i skyggen av et leitchitre i hagen, mens andre satt inne i systua. Praten blant sydamene gikk livlig for seg, mens Fanja viste meg inn i "showrommet". Her var det håndbroderte duker, putevar, klær, vesker, gardiner, sengetøy, grytekluter og smykker i både tradisjonell og i stilren, moderne

design, alt i lin og bomull. – Bedriften er blitt tatt opp som medlem i Fair Trade, forteller Fanja gledesstrålende. Og hun har grunn til å være stolt. Kriteriene for opptak er tøffe. Alt fra produktkvalitet til arbeidsmiljø og personalledelse vurderes nøye over tid. Fra 14. april ble alle varene merket med Fair Trade-logoen.

- Hvordan begynte egentlig det hele? – Jeg likte egentlig ikke å sy, ler Fanja. Men da jeg som prestekone kom til Antsirabe i 1993, fant jeg ut at jeg måtte finne på noe for å få endene til å møtes. - Aldri i livet om jeg skal slite meg ut på dette!, tenkte jeg etter det første syoppdraget. Jeg fikk 1 400 Ariary for en måneds arbeid! Mange positive tilbakemeldinger fikk meg likevel til å ta flere oppdrag. I 1994 kjøpte jeg et billig tøyestykke og sytråd for 2 000 Ariary på stortorget i Antsirabe. En misjonær fikk se arbeidet mitt. Det fikk snøballen til å rulle.

I årenes løp har mange norske misjonærer vært viktige støttespillere for Fanja, bl.a. ved at de har kjøpt og solgt videre varene hennes. Noen er blitt gode venner. I 2008 inviterte noen av dem Fanja til Norge, der hun også fikk med seg NMS' generalforsamling i Bergen.

- Arbeidet har gitt meg mye glede, sier Fanja. – Selv om oppveksten var tøff, takker jeg Gud for alt han har ført meg gjennom. Det var en forberedelse til å ta meg av kvinner fra like trange kår som meg. Velsignelsene jeg har opplevd har vært inspirasjonen til den nye logoen vår. Det er et bilde av to fisker og fem brød.

Misjonærfelleskap i en ny tid

Tekst : Lilliann E.R. Våje

Misjonærlivet er ikke lenger hva det en gang var...

...det er blitt færre ordinære misjonærer. Til gjengjeld er det blitt flere av andre kategorier: fredskorpssere, ettåringer, seniormisjonærer og volontører. Disse nye gruppene er med på å berike fellesskapet og gir mange nye impulser.

Som representanten skriver i sin kommentar på side 1, gjennomgår både Det Norske Misjonsselskap (NMS) og Den gassisk-lutherske kirke (FLM) store endringsprosesser. Det får konsekvenser for misjonærlivet. De få "tradisjonelle misjonærene" som er igjen, jobber mer som medvandrere sammen med nasjonale ledere og koordinatører enn som pionerer. Med sine erfaringer sikrer seniorenne at historien blir bevart. De yngre sørger for den friske pusten som trengs for at vi andre ikke skal gro fast i gamle tradisjoner, som er uforenlig med endringene rundt oss. Så vi er en herlig blanding av lang- og korttidsmisjonærer, av unge og eldre volontører, gassiske og norske misjonærer, enslige og ektepar (med og uten barn).

Per i dag er vi ti fast ansatte, tre seniorvolontører, to ettåringer, to "junior"volontører og seks fredskorpssere. Vi er fire enheter bosatt på "det norske tunet" i Antsirabe. Resten bor i Fandriana, Mahajanga, Antananarivo, Ihosy og Antsirabe. Om en drøy måned er vi seks faste misjonærer igjen, men håper at det kommer minst fire-fem nye til høsten. Det er 7 barn i misjonærflokken, fordelt på tre familier. Bortsett fra de to minste, går alle i franske eller fransktalende skoler og barnehager. Det ene barnet i skolealder får supplerende undervisning i norsk, samfunnsfag og RLE av en norsk lærer og gjennom den internettbaserte Globalskolen.

Det var stas da volontørfamilien Fjose, med fire barn, kom til tunet på Antsirabe for en drøy måned siden. Da økte antall barn i skolealder med 300 %.

Madagaskar, prosjektnummer 823 000

NMS gavekonto: 8220 02 85030

Vi er få, men ikke alene

Tekst : Lilliann E.R. Våje

I tillegg til mange kollegaer og venner i og utenfor Den gassisk-lutherske kirke, kommer det stadig gjester av ymse slag innom for kortere eller lengre tid.

Under årets første misjonærsamling i februar var vi riktig mange (se bildet). Foruten kategoriene nevnt ovenfor, hadde vi besøk av NMS' generalsekretær med frue, foreldrene til to i kollegiet, fire Haldstuderter, to kollegaer fra Danmission og familien Gylver, som jobber som frivillige for søsterorganisasjonen til FKUK-KFUM i Antananarivo.

Sykepleirstuderter fra Høyskolen i Buskerud, tidligere misjonærer, misjonærbarn, teologistuderter fra Brasil, reisegrupper fra Ravinala, lærerstudenter fra NLA i Bergen og andre besøkende er også med på å prege det norske fellesskapet på Madagaskar. Vi setter pris på besøk, og vi har som mål å kunne ta imot enda flere i årene som kommer.

Foto: Lars Kristian Gylver.

Takk for misjonærfellesskapet. Be for endringsprosessene både i NMS og i FLM.